

Programma voor de komende maanden

Kijk altijd voordat u wilt deelnemen aan een activiteit op onze website www.ivn.nl/afdeling/baarlo-maasbree voor de meest actuele informatie!!

- Woe. 14 okt. Lezing over paddenstoelen in onze omgeving door Gerard Dings. We starten om 20.00 uur in Aan 't Paedje aan de Zuivelstraat 3a in Baarlo.
- Zo. 18 okt. Paddenstoelenwandeling. Kijk op onze website voor meer informatie over het gebied dat we bezoeken en het tijdstip van vertrek.
- Zo. 15 nov. Wandeling door het Leudal. We vertrekken om 9.00 uur vanaf de p-plaats bij de Geldmaat aan de Napoleonsbaan Zuid in Baarlo. De excursie start om 9.30 uur vanaf Boscafé de Busjop, Busschopsweg 9 in Heythuysen.
- Zo. 27 dec. Winterwandeling met aansluitend warme chocomel en wafeltjes, meer info volgt t.z.t.

Kijk voor meer IVN-activiteiten in de buurt op de website van onze collega-afdelingen!

Website: www.facebook.com/ivnbaarlomaasbree
e-mail adres: www.ivn.nl/afdeling/baarlo-maasbree
IVN-baarlo-maasbree@hotmail.com

www.instagram.com/ivnbaarlomaasbree

Rabobank
Venlo e.o.

Voor € 20,- per jaar bent u lid. U kunt dan meedoen met alle activiteiten en u ontvangt maandelijks ons krantje met info en het programma.

Ga even Groen!

Ontdek wat 10 minuten natuur met je doet.

Natuur is dichterbij dan je denkt. Met Ga even Groen ontvang je 21 dagen lang elke dag een kort natuurmoment in je mailbox. Een kleine activiteit die je gewoon rondom je huis, werk of in je eigen buurt kunt doen. Geen lange wandelingen. Geen ingewikkelde opdrachten. Gewoon 10 minuten buiten. Meedoen kan vanaf 10 oktober.

Ga naar de website: <https://www.ivn.nl/ga-even-groen/>

MEERBOMENNU

In elke gemeente ligt er ieder jaar een enorme kans letterlijk voor het oprapen op het gebied van circulair groen. Bij regulier groenonderhoud, sloopprojecten, renovaties en natuurbeheer komen duizenden stuks plantgoed vrij. Tegelijkertijd groeit de urgentie van de klimaatcrisis. We zien steeds vaker extreme weersomstandigheden zoals droogte en wateroverlast, afname van biodiversiteit en druk op de leefbaarheid in woonwijken. Vergroenen is geen luxeproject, maar een praktische investering in de toekomst van onze gemeente: in gezonde bodems, verkoeling in de zomer, waterbuffering, meer vogels en insecten en in aantrekkelijke openbare ruimte. En het mooie is: dat hoeft niet per se veel te kosten. We kunnen ook slimmer omgaan met wat we al hebben.

Meer Bomen Nu is een landelijke organisatie die zich ten doel stelt Nederland in een snel tempo te vergroenen door jonge bomen en struiken te verplanten van een kansarme naar een kansrijke plek. Met vele vrijwilligers worden de bomen met de hand geoogst en gratis weggeven aan iedereen die graag een boom plant.

Particuliere grondbezitters kunnen van elkaars mogelijkheden gebruik maken door te ruilen wat er te veel op hun percelen staat. Waar de een te veel van heeft kan voor de ander een geschenk zijn. Iedereen met interesse in een groenere leefomgeving en de zin om daar aan bij te dragen is hartelijk welkom bij een informatieavond van Meer Bomen Nu die wordt gehouden op dinsdag 27 oktober aanvang 19.30 uur in de Natuurhut van IVN Helden.

Met de plantenwerkgroep naar de Boshuizerbergen

Op zondag 2 augustus vertrekken we met z'n achten naar de Boshuizerbergen. In de crisistijd van de twintiger en dertiger jaren van de vorige eeuw werden in tal van werkverschaffingsprojecten 'woeste gronden' beplant met naaldbomen. Nog veel van de huidige naaldbossen in Noord- en Midden-Limburg zijn in die tijd aangeplant. Ook voor de Boshuizerbergen had men dergelijke plannen, waardoor de jeneverbesstruwelen dreigden te verdwijnen. Voor de burgemeester van de gemeente Wanssum was dat destijds een doorn in het oog. Zijn netwerk zorgde ervoor dat het een ministeriële zaak werd. De verantwoordelijke minister twijfelde echter aan de natuurwaarden van de Boshuizerbergen. Binnen enkele dagen werd dit rechtgezet en werden de ontginningsactiviteiten onmiddellijk gestopt. Dit was ook de aanleiding om in 1931 Stichting het Limburgs Landschap op te richten. De dreigende ontginning van de Boshuizerbergen was afgewend, maar het duurde tot 1971 voordat de eerste aankoop van 57 hectare natuur een feit was.

In de decennia daarna werden vooral omliggende naaldbossen aangekocht en kreeg het natuurgebied zijn huidige omvang van bijna 250 hectare. Na de aankoop waren beheermaatregelen dringend noodzakelijk. De aangeplante dennen en de opslag van berken, dreigden de jeneverbessen te verdringen, waarbij ook de overgebleven stuifzanden dichtgroeiden. Door te starten met schapenbegrazing is het stuifzand opnieuw open gemaakt en wordt het opnieuw dichtgroeien voorkomen.

In de naaldbossen rondom de jeneverbessen en de stuifzanden zijn vele tientallen openingen gekapt, zodat daar op een natuurlijke wijze nieuwe bomen kunnen kiemen. Zo wordt het monotone karakter van de naaldbomen doorbroken en krijgen ook andere boomsoorten zoals zomereik, berk, lijsterbes en vuilboom een kans.

We parkeren de auto's en lopen een gedeelte van de witte paaltjes route. We lopen eerst over een bospad, lekker in de schaduw, want het begint al warm te worden. Een tijdje later komen we in het open gebied van het stuifzand. De "koperen ploert" brandt op ons hoofd en we lopen door een glooiend gebied met mul zand. We zien de bastaardzandloopkever en de rode bosmier. In de verte horen we de monotone ratel van de nachtzwaluw. Althans, sommigen van ons horen het trillend en snorrend geluid, maar velen, zoals ondergetekende, horen niets.

We zijn onder de indruk van de prachtige jeneverbesstruiken. Ze hebben paarse en groene bessen en wij proeven de paarse bessen, de groene zijn het volgend jaar pas rijp. Ze hebben een wat houterige smaak en zijn erg droog.

Het heeft ook al lang niet meer geregend en alles is kurkdroog!
Maar toch....als we weer in het bosachtige gebied komen, zien we een poeltje, waar nog een beetje water instaat. Een zwerm mezen, waaronder de staartmees, vliegt op.

We horen de grote bonte specht, de groene specht en de boomklever.
Bloeiende planten zien we nauwelijks. Het blijft bij een dapper geel bloemetje, het is leeuwentand of streepzaad volgens de deskundigen, ook zien we rendiermos.

Bij de parkeerplaats aangekomen ruimen we het afval van een Mc Donald's maaltijd op en stoppen de restanten in de afvalbak en zo laten we het natuurgebied brandschoon achter.

We zijn het erover eens dat we in een bijzonder gebied zijn geweest, dat op nog geen half uur rijden van Baarlo ligt. Een woord van dank aan de vrijwilligers van de plantenwerkgroep.

En dan....maandag horen we het trieste bericht..... er is brand uitgebroken in natuurgebied Boshuizerbergen....Meer dan 100 hectare is in vlammen opgegaan. De eerste inventarisaties wijzen erop dat vrijwel alle jeneverbesstruiken door de brand zijn vernietigd of ernstig zijn beschadigd. Heel triest.

Tekst: Anne-Mieke,
Foto's: Suzanne

Natuurbrand Boshuizerbergen

Op maandag 3 augustus nauwelijks één dag nadat we met de plantenwerkgroep een wandeling over de Boshuizerbergen maakten, brak er een enorme natuurbrand uit in dit natuurgebied. Deze brand heeft ook op ons een diepe indruk gemaakt. Als ondersteuning voor het herstel heeft IVN Baarlo-Maasbree een bedrag van €250,00 overgemaakt aan Stichting Het Limburgs Landschap. Met deze bijdrage helpen we bij het in kaart brengen van de schade, het herstel van de wandelpaden, het aanplanten van nieuwe bomen en jeneverbesstruiken en het weer toegankelijk maken van het gebied. Onderstaand bericht ontvingen we als dank voor de bijdrage.

[Home](#) > Bedankt voor je steun aan de Boshuizerbergen

Bedankt voor je bijdrage aan het herstel van de Boshuizerbergen. De desastreuze brand in ons natuurgebied is ontzettend ingrijpend voor iedereen. Juist daarom doet het ons goed om te merken hoeveel mensen met ons meeleven en ons werk voor de Limburgse natuur willen steunen.

Dankjewel voor je betrokkenheid en steun.

De Spaanse Vlag

Een kleurrijke dagactieve nachtvlinder die steeds vaker bij ons wordt gezien. Met de **Spaanse Vlag** bedoel ik niet de tweekleur die het land Spanje vertegenwoordigt, maar de inmiddels bij ons bekende dagactieve nachtvlinder, met als Latijnse naam **Euplagia quadripunctaria**. Deze prachtige vlinder duikt steeds vaker in onze omgeving op.

Van Floriade naar mijn eigen tuin

Mijn interesse voor de Spaanse Vlag werd gewekt door een collega-vlinderliefhebber. Hij vond in juli en augustus 2021 op het Floriade-terrein in Venlo meerdere exemplaren. In 2022 was er echter geen Spaanse Vlag te vinden.

Pas in 2024 heb ik zelf op één dag twee exemplaren mogen bewonderen: eentje bij mijn buurman en diezelfde dag nog een exemplaar op het witte laken na de nachtvlinderlezing van onze IVN-vereniging. De foto bij dit artikel is tijdens deze nachtvlinderlezing gemaakt.

Dit jaar heb ik de Spaanse Vlag echter meerdere keren in mijn eigen tuin gezien. Aan de hand van een vleugelbeschadiging kon ik zelfs ontdekken dat er meerdere exemplaren van deze soort op onze vlinderstruiken aanwezig waren.

De Spaanse Vlag is voor mij een van de mooiste nachtvlinders. Mijn bijgaande foto zal dit zeker bevestigen. De kenmerkende rood-oranje kleuren van de achtervleugel zijn op deze foto nog net te zien.

Hoe herken je de Spaanse Vlag?

De vlinder is ongeveer 3 centimeter groot. De voorvleugels zijn zwart met crèmekleurige strepen. De achtervleugels zijn rood-oranje met zwarte vlekken. Vooral wanneer de vlinder opvliegt, zijn deze opvallende kleuren goed zichtbaar.

De rups heeft onder andere **koninginnekruid, grote brandnetel, dovenetel en hondsdrif** als waardplant. Soms wordt ook braam gebruikt.

Als vlinder foerageert de Spaanse Vlag meestal op de bloemen van **vlinderstruik, koninginnekruid en distel**.

Steeds verder naar het noorden

Tot enkele jaren geleden was vooral Zuid-Limburg in Nederland het gebied waar deze soort voorkwam. Inmiddels is de Spaanse Vlag duidelijk aan een opmars bezig. Waarnemingen komen tegenwoordig uit heel Zuid-Nederland, met name uit het gebied onder de grote rivieren.

De statistieken op Waarneming.nl laten een opvallende ontwikkeling zien. Voor de jaren **2024, 2025 en 2026** werden respectievelijk **1.241, 1.583 en 3.031 exemplaren** gemeld. Juli en augustus zijn de topmaanden voor deze soort.

Een gevolg van de klimaatverandering?

Verspreiding in Europa

Ook buiten Nederland is de Spaanse Vlag wijd verspreid. In Europa vinden we de soort van **Spanje en Portugal via Frankrijk en Midden-Europa tot aan Rusland en de Baltische staten**. Daarnaast komt de vlinder voor rond de Middellandse Zee en verder oostwaarts tot in Voor-Azië.

Wie de Spaanse Vlag eenmaal heeft gezien, zal hem waarschijnlijk niet snel vergeten. Zeker niet wanneer bij het opvliegen plotseling de rood-oranje achtervleugels zichtbaar worden.

Tekst en foto: Jan Peeters

Een leuke ontdekking

De zadelzwam is een zeer opvallende en algemeen voorkomende houtzwam in Nederland en België. De paddenstoel dankt zijn naam aan zijn waaivormige en vaak wat ingedeukte hoed, die sterk doet denken aan het zadel van een paard of een oude tractor. Het is een van de grootste paddenstoelensoorten in onze regio, waarbij de hoed een indrukwekkende doorsnede van 10 tot wel 60 centimeter kan bereiken.

De bovenzijde van de hoed is crème- tot okergeel met kenmerkende concentrische ringen van donkerbruine, vezelige schubben. De onderzijde is wit tot crèmekleurig en voorzien van relatief grote, hoekige poriën. In tegenstelling tot veel andere paddenstoelen is de zadelzwam al vroeg in het jaar te vinden. Hij verschijnt vanaf april/mei en kan tot in de herfst nieuwe vruchtlichamen vormen. Als je de zwam doorsnijdt of van dichtbij ruikt, verspreidt deze een zeer karakteristieke, sterke meel- of komkommerachtige geur.

De zadelzwam groeit op levende en dode loofbomen (met een sterke voorkeur voor de es, iep, beuk en wilg). Op levende bomen dringt de zwam binnen via snoeiwonden. Het is een wondparasiet die witrot veroorzaakt, waardoor het kernhout van de boom van binnenuit verzwakt en de takken of stam uiteindelijk kunnen breken.

De zadelzwam is eetbaar, maar uitsluitend als hij heel jong is. Zodra de paddenstoel groter groeit, verandert de structuur snel van zacht naar kurk- en leerachtig, waardoor hij taai en onbreekbaar wordt. Daarnaast nestelen zich in oudere exemplaren heel snel tal van kleine kevers en insecten.

Foto: Annemiek

Weetjes over paddenstoelen

In oktober hebben we twee activiteiten rondom het thema paddenstoelen, daarom in dit artikeltje alvast wat informatie over deze fascinerende en mysterieuze organismen.

Paddenstoelen zijn omgeven door een waas van geheimzinnigheid: plotseling staan ze ergens, maar na een paar dagen zijn ze even plotseling weer verdwenen. Die waas van geheimzinnigheid werd vroeger nog versterkt door oude volksverhalen waarin paddenstoelen een grote rol spelen. Volgens deze verhalen waren het vooral duivels, heksen en elfjes die de paddenstoelen lieten groeien. De namen van veel paddenstoelen zijn ontstaan door dit bijgeloof.

In ons land komen meer dan 5000 soorten paddenstoelen voor, omdat veel soorten sterk op elkaar lijken is het vaak moeilijk om ze op naam te brengen. Er zijn grofweg drie ecologische groepen paddenstoelen te onderscheiden:

Mycorrhiza-symbionten

Soorten zoals russula's, melkzwammen, vezelkoppen en de vliegenzwam zijn de vruchtlichamen van schimmels die samen leven (in symbiose) met het wortelstelsel van diverse soorten loof- en naaldbomen. De mycorrhiza is een mycelium, dat om de wortels van de boom groeit en bescherming geeft tegen uitdroging, zware metalen en parasieten. Het groeit van daaruit als een fijn vertakt netwerk van schimmeldraden tussen de boomwortels uit en zorgt zo voor verbetering van de wortel vitaliteit en voor een vergroting van de opnamecapaciteit van het wortelstelsel.

Lees verder op de volgende blz.

Via dit uitgebreide netwerk vindt aanvoer van water en van in water opgeloste voedingszouten zoals fosfor en stikstof uit de bodem naar de boom plaats. Via de mycorrhiza voorziet de schimmel in zijn energiebehoefte, door de koolhydraten in de vorm van suikers en zetmeel die geproduceerd worden door de boom, op te nemen. Bomen zouden zonder een met schimmeldraden uitgebreid en een door schimmelmantels beschermd wortelstelsel niet overleven. De mycorrhizavormende schimmels kunnen evenmin zonder bomen. Meer dan 90 procent van alle hogere planten gaat een samenlevingsvorm met een mycorrhiza aan.

Saprofieten

Paddenstoelen, die niet tot het aangaan van een symbiose met hogere planten of bomen in staat zijn, leven als saprofiet of als parasiet. Saprofieten zijn de recyclers van dood organisch materiaal, zoals hout en bladeren. Zij zijn in staat hout af te breken en om te zetten in voor zichzelf en andere levensvormen bruikbare stoffen. Paddenstoelen zoals zwavelkopjes, inktzwammen, elfenbankjes, geweizwammetjes en helmmycena's voeden zich met afstervend hout, dit zijn de opruimers van het bos en deze soorten verteren organisch materiaal dat afgestorven is. Meer dan 90 procent van de afbraak van de organische reststoffen gebeurt door schimmels. Zonder hen zou een bos in zijn eigen afval omkomen.

Parasieten

Deze paddenstoelen profiteren van levende wezens zonder een nuttige functie te vervullen voor het aangetaste organisme. Ze houden zich in leven ten koste van hun gastheer. Eén van de bekendste parasieten is de honingzwam. Als een boom eenmaal is aangetast door deze zwam dan legt de boom binnen enkele jaren het loodje. Ook de tonderzwam is een bekende parasiet. Tonderzwammen vinden we op stammen van verzwakte loofbomen, ze zijn veel steviger dan gewone paddenstoelen en worden soms vele jaren oud.

Sfeerweergave van de wandeling rond Sint Odiliënborg met Leo Koster

Visseninventarisatie Venkoelen

Zaterdag 17 oktober wordt er in opdracht van Het Limburgs Landschap een visseninventarisatie uitgevoerd in de Venkoelen.

Vrijwilligers van Visklus Limburg gaan dan met een boot te water en halen door middel van elektrovisserij zoveel mogelijk vissen uit het water, vooral om aan de weet te komen hoeveel exotische soorten hier inmiddels rondzwemmen. De vissen worden verdoofd, komen meteen weer bij en worden levend bewaard in ruime kuipen met vers water en zuurstofpompjes. Na de inventarisatie worden alle vissen weer vrijgelaten.

Bepaalde oeverstroken worden bevist met draagbare elektrovisapparaten.

Toeschouwers zijn van harte welkom en worden deskundig ingelicht over het verloop en resultaat van het onderzoek.

Henny Martens

Zwarte dwergmeerval

Zonnebaars

Nachtelijk verbod op robotmaaiers voor egels?

Sinds dit voorjaar mogen inwoners van het Belgische Wallonië hun robotgrasmaaiers niet meer 's nachts gebruiken. De maatregel moet egels en andere nachtdieren beschermen. Ook in Duitsland wordt de roep om een verbod op de geautomatiseerde grasmaaiers luider. Hoe zit het in Nederland?

Veel mensen maken hun tuin gelukkig al egelvriendelijker. Ze zorgen voor beschutting tussen gras, struiken en andere planten. Tegels gaan de tuin uit en inheemse planten komen erin. Poortjes in de schutting helpen egels de tuin in en uit, waardoor de tuinen van meerdere burens verbonden worden en de egel een groter gebied heeft om voedsel te zoeken.

Toch botst de egel ook letterlijk op bedreigingen in tuinen, zoals robotmaaiers. Egels komen bij schemering tevoorschijn en gaan dan op zoek naar voedsel. Met name in de avonduren laten veel mensen hun robotmaaier over het gazon in hun tuin gaan. Ook gemeenten in Nederland laten vaak 's nachts de maaiers hun werk doen. En dat terwijl natuur- en dierenorganisaties al langer waarschuwen dat deze apparaten juist in de avond en nacht egels en andere dieren kunnen verminken en zelfs doden.

Waarom is een robotmaaier een gevaar voor dieren als egels? Als er een bedreiging is dan rennen egels niet weg, maar rollen ze zich – ter verdediging – juist op als een bolletje. Dit principe werkt tegen natuurlijke vijanden, maar een robotmaaier is van een andere orde. Jonge egels overleven een aanvaring met een robotmaaier vrijwel nooit, maar ook volwassen dieren kunnen zwaar gewond raken door de messen. Het is lastig om in kaart te brengen hoeveel egels door robotmaaiers worden getroffen. In opvanglocaties komen jaarlijks duizenden egels binnen die gewond, uitgehongerd of ziek zijn. Onduidelijk is hoeveel hiervan verwond zijn door robotmaaiers.

Toch is in Nederland, anders dan bij onze zuiderburen in Wallonië, geen verbod op 's nachts maaien. Zou zo'n verbod de oplossing zijn?

Volgens de Zoogdierbescherming Nederland is een nachtelijk verbod op het gebruik van robotmaaiers een goede stap, maar eigenlijk is dit helemaal niet nodig als de producenten ook hun verantwoordelijkheid nemen. Een betaalbare maaier met een goed beveiligingsmechanisme zou de standaard moeten zijn. Dan is zo'n verbod helemaal niet nodig. Het is sowieso slimmer om de robotmaaier vaker uit te laten staan. Een minder strak gazon met wat meer bloemetjes is voor wilde bijen en andere insecten aantrekkelijker én draagt bij aan meer ruimte voor natuur in onze directe woonomgeving. Ook met het beheer van je tuin kun je zo bijdragen aan het herstel van natuur en daarmee zorgen voor meer voedsel en leefgebied voor egels en andere dieren.

Tekst: Zoogdierbescherming Nederland

Een herfstwandeling bij het Zwart Water

Op zondag 27 september staan 11 belangstellenden klaar om op pad te gaan bij het Zwart Water. Dit mooie natuurgebied ligt tegen de stadsrand van Venlo aan en maakt deel uit van een uitgestrekte gordel van rivierduinen aan de oostzijde van de Maas; de Maasduinen. Het gebied is ongeveer 11.000 jaar geleden ontstaan tijdens de laatste ijstijd.

Het Zwart Water wordt beheerd door de Stichting het Limburgs Landschap en we starten onze wandeling bij het infobord aan de Schandeloselaan en onze gids geeft aan dat we de witte wandelroute voor een groot deel volgen.

We lopen over een pad met aan weerszijden oude beuken die al veel kracht en vitaliteit hebben verloren. Er staan nog exemplaren met blaadjes, maar ook skeletbomen met veel paddenstoelen. Het zijn Echte tonderzwammen die het verval van de oude bomen helemaal compleet maken. De ochtendzon schijnt door gaten in het bladerdek en er ontstaan prachtige lichtstralen, we noemen dit een Jakobs ladder. Het is een sprookjesachtig gezicht en onze fotografen smullen ervan.

We lopen verder en we zien veel verschillende soorten paddenstoelen waaronder diverse russula's zoals de Berijpte russula, met een fijne witte was op de leigrijze hoed. De Berijpte russula heeft de typische brosse plaatjes, waaraan je deze russula onder meer kunt herkennen. Wanneer je er met een vinger langs wrijft breken deze gemakkelijk af.

De Regenboogrussula heeft een gladde, glanzende hoed met een mix van kleuren (paars, groen, grijs, blauw) en een lichter centrum. Deze paddenstoel heeft buigzame plaatjes. Als je met je vinger over de plaatjes wrijft, breken ze niet snel; ze veren mee en voelen enigszins flexibel of vetig aan.

Er staan heel veel boleten; mooie verse exemplaren, maar ook paddenstoelen die zijn aangetast door de Goudgele zwameter. Zodra een boleet is geïnfecteerd, moet je hem beslist niet meer plukken of eten, want door de stoffen die de parasiet aanmaakt is de paddenstoel giftig geworden. We zien de Heksenboleet en de Sombere fluweelboleet en even later de Groene anijstrechtterzwam, die hoe kan het ook anders, naar anijs ruikt.

Rondom de Venkoelen werd op grote schaal rivierklei afgegraven voor de lokale steenbakkerijen. Er lag hier een netwerk van rails om kiepkarren vol klei te transporteren. De kaarsrechte, verhoogde paden en walletjes waar we vandaag overheen wandelen zijn de restanten van deze oude infrastructuur. Na de Tweede Wereldoorlog werd hier onder ander het stadspuin in de gaten gestort, waarna het gebied werd afgewerkt en beplant en zo ontstond het Stadsbos met een verscheidenheid aan boomsoorten die we ook nu nog zien staan.

We lopen verder en we zien op een stukje beukenhout een mooi Porseleinzwammetje. Op halfvergane stronken van loofhout staat de Gewone zwavelkop en de Helmmycena. In het gras zien we het Dooiergeel mestzwammetje en het Hazenpootje. We lopen verder over het pad en af en toe worden fietsers streng toegesproken door onze gids Henny. Er is zwerfafval gedumpt op een kruising met een verharde weg, ook hier wordt een melding van gemaakt in de BuitenBeter Appen bij de Stichting het Limburgs Landschap.

Het pad wordt smaller en in het gras staan enkele exemplaren van de Grote parasolzwam waarvan de hoed in verse toestand eetbaar is.

Ook zien we in een holte op de stam van een eik de Eikhaas, het is een kakelvers exemplaar en daar worden we blij van.

We zien op een omgevallen Berk enkele Echte tonderzwammen die met de hoed recht boven de grond staan, dus min of meer dwars op de stam zitten. Dit verschijnsel noemen we geotropie. Hierdoor kunnen de sporen effectief onder de hoed vandaan vallen en door de wind worden meegenomen. Tonderzwammen zijn parasieten; ze profiteren van levende wezens zonder een nuttige functie te vervullen voor het aangetaste organisme. Ze houden zich in leven ten koste van hun gastheer.

Een tijdje later steken we de Schandeloselaan over en komen we bij de Venkoelen een vroegere Maasmeander die in de loop van duizenden jaren dichtgroeide. Afgestorven plantenmateriaal stapelde zich op en onder natte en zuurstofarme omstandigheden vormde zich hier een dik halfverteerd plantenpakket; het veen. Net als steenkool is gedroogd veen, dat bekend staat als turf, eeuwenlang als brandstof gebruikt. In 2001 zijn de Venkoelen opgeschoond. Het slib is van de bodem weg geschraapt en het voedselrijke landbouwwater van de agrariërs uit de buurt is omgeleid.

In het gras langs het pad zien we de Zwartpurperen russula en de Braakrussula, waarvan de hoed een opvallende, felle kersenrode tot bloedrode kleur heeft. Onze gids legt een klein stukje van de hoed op zijn tong en beaamt dat het een Braakrussula is, vanwege de extreem scherpe en brandende smaak.

Russula's leven in symbiose met het wortelstelsel van diverse soorten loofbomen zoals Beuk en Eik. We zien ook de Kaneelkleurige melkzwam die naar vuil nat wasgoed ruikt of naar afgewerkt frituurvet. De Valse hanenkam kleurt mooi tegen de achtergrond van een boomstam en we zien enkele Aardappelbovisten. Ook staat er een prachtige Parelamaniet en op een omgevallen Grove den staat de Roodgerande houtzwam. Tot slot zien we nog de Roodbruine slanke amaniet, die in symbiose leeft met Berk, Eik en Beuk.

Rond 12.00 uur zijn we terug bij de parkeerplaats en we bedanken onze gids Henny hartelijk voor deze hele mooie herfstwandeling.

Tekst: Els

Foto's: Suzanne en Laurie

Foto: Parelamaniet